

Dvejybiniai linksniai:

1. Petrui reikia būti punktual__.
2. Vien pinigai nedaro žmogaus laiming__.
3. Lengva žmogui būti ger__, sunkiau – teising__.
4. Sunkumai privertė ją būti taupesn__.
5. Kas jį tok__ padarė?
6. Nemačiau jo..... (grįžęs).
7. Neklausyk jos (meluojanti).
8. Moko mus būti (drąsūs).
9. Visa tai nepalieka mūsų abejing____.
10. Pasaulį gražesn__ išvydau.
11. Mokinys buvo nepažang__.
12. Tau reikia būti darbštesn__.
13. Visi turi teisę būti išrinkt__.
14. Nuosprendį jie paliko nepakeist__.
15. Vaikinas pasijuto įžeist__.
16. Jie siekia būti laisv_____.

1. Citatų skyryba:

- Citatos išskiriamos kabutėmis.
- Kai citatą sudaro atskiras sakinyss ar keli sakiniai, po įvadinių žodžių dedamas dvitaškis, o citata paprastai rašoma toje pačioje eilutėje; ilgesnė citata gali būti pradedama nauja pastraipa, pvz.:

Dar Aristotelis rašė Retorika apima visas žmogaus gyvenimo sritis

Apie perdėtą kuklumą pasakyta taip Jei esi nekompetentingas ar nepasiruošęs, kaip sakaisi, kam eini kalbėti? O jei tas netiesa, kam pradėti savo kalbą melu

Štai koks gyvas kvieslio paveikslas

Savaitės viduryje į namus atėjo kvieslys kviesti į vestuves. Arklio galva ir jo paties skrybėlė buvo išpuošta margais kaspinais. <...> Jis sustojo vidury aslos įsitempęs, kaip kareivis rikiuotėje, pakėlė ranką ir pakratė lazdą, ant kurios suplevėsavo kaspiniai ir rūtos ir sutilindžiavo varpelis

- Po citatų esantys ir į jas įsiterpę autoriaus žodžiai rašomi taip kaip autoriaus žodžiai prie tiesioginės kalbos, pvz.:

Ar visuomet vaizdingas žodis geriau už neutralų? svarstydamas žodžių vartosenos tikslingumą klausia J. Pikčilingis.

Stinga išraiškos priemonės, vartok tarmybę sakė Rygiškių Jonas.

- Cituojamas eiliuotos kalbos posmas rašomas nauja pastraipa ir be kabučių arba su kabutėmis toje pačioje eilutėje (eilučių ir posmų pabaiga žymima pasviraisiais brūkšniais), pvz.:

Miškinio kūryboje plazda gyva žodžių dvasia, atklydusi iš liaudies dainų:

Kur miškeliai, pakviptę sakais,

Kur takeliai takai,

Skersai išilgai išminti...

Eilėraštyje kontrasto principu gretinami vaizdai subtiliai perteikia kontekstą: „Ar tai tu, ar maža kregždutė, / Ant pavasario delno nutūpus, / Sučiauškęjai linksma, lengvutė – / Nuskridai, pamojus sparnais. // Mūsų upės gilios ir ramios, / Medžių šakos žalios ir žemos – / Prisiglausk prie motinos žemės, / Pasipuošusios sodais jaunais.“

- Citata, sudaranti autoriaus sakinio dalį, rašoma toje pačioje eilutėje ir pradedama mažąja raide, pvz.:

Pasakymas „patraukti kaltinamuoju“, vartojamas Baudžiamojo proceso kodekse, vertinamas kaip specifinis teisės kalbos pasakymas. Apie švietimo įstaigų pavadinimus taisyklių 1 punkte pasakyta, kad „juose reikia vengti nebūtinės informacijos“. Šią pažadą pakartojo apaštalas Paulius, sakydamas, kad „visi esame viena duona ir vienas kūnas“.